

Ruimtelijke onderbouwing Giethoorn - Noorderpad 6

ID plan: NL.IMRO.1708.GHNNorderpad6OV-ON01
datum: 11 oktober 2016
status: Versie 1.0
auteur: Joost Huizing

Inhoudsopgave toelichting

Hoofdstuk 1	Inleiding	1
1.1	Aanleiding	1
1.2	Leeswijzer	1
1.3	Geldend planologisch regime	1
Hoofdstuk 2	Beschrijving plan	3
2.1	Ruimtelijke en functionele structuur Noorderpad	3
2.2	Planbeschrijving	3
2.3	Conclusie	5
Hoofdstuk 3	Wettelijke en beleidsmatige kaders	6
3.1	Rijksbeleid	6
3.2	Provinciaal beleid	7
3.3	Gemeentelijk beleid	15
Hoofdstuk 4	Actuele waarden	17
4.1	Inleiding	17
4.2	Ecologie	17
4.3	Cultuurhistorie en archeologie	18
Hoofdstuk 5	Waterparagraaf	20
5.1	Inleiding	20
5.2	Waterbeleid	20
5.3	Watertoets	21
5.4	Waterhuishouding	21
5.5	Voorkeursbeleid hemelwaterafvoer	21
5.6	Oppervlaktewater	21
5.7	Het gebruik van materialen	21
5.8	Aanleghoogte van de bebouwing	22
5.9	Wetgeving lozen in oppervlaktewater	22
5.10	Wetgeving grondwateronttrekking	22
5.11	Watertoetsproces	22
Hoofdstuk 6	Milieuparagraaf	23
6.1	Milieu	23
6.2	Geluidhinder	23
6.3	Bodem	23
6.4	Luchtkwaliteit	23
6.5	Bedrijven en milieuzonering	24
6.8	Externe veiligheid	25
6.9	Milieubescherming	25
6.10	Verkeer	25
6.11	Kabels en leidingen	26
Hoofdstuk 7	Financiële paragraaf	27

7.1	Financiële haalbaarheid	27
7.2	Exploitatieplan	27
Hoofdstuk 8 Maatschappelijke uitvoerbaarheid		28
8.1	Te volgen procedure	28
8.2	Zienswijze	28

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Op het perceel Noorderpad 6 bevindt zich een woning met bijgebouw en botenhuis. De bewoonster van het perceel heeft de wens om de woning uit te breiden, het botenhuis te verplaatsen en vergroten en het bijgebouw te verplaatsen. In de thans geldende 'Beheersverordening Giethoorn' is deze ontwikkeling niet mogelijk. Er kan medewerking worden verleend aan de ontwikkeling middels een omgevingsvergunning voor afwijking van het bestemmingsplan te verlenen. Voorwaarde daarvoor is dat de vergunning is voorzien van een goede ruimtelijke onderbouwing. Voorliggende onderbouwing voorziet hier in.

Figuur 1 Globale ligging plangebied

1.2 Leeswijzer

Na deze inleiding wordt in hoofdstuk 2 het plan beschreven. In hoofdstuk 3 wordt het voor het plan relevante beleid van de verschillende overheidsinstanties beschreven. In de hoofdstukken 4, 5 en 6 wordt de ontwikkeling getoetst aan de omgevingsaspecten. Vervolgens wordt in hoofdstuk 7 de uitvoerbaarheid van het plan behandeld.

1.3 Geldend planologisch regime

1.3.1 *Beheersverordening Giethoorn*

Voor het perceel Noorderpad 6 is de beheersverordening 'Giethoorn' van toepassing. Deze verordening is vastgesteld op 18 juni 2013. In de beheersverordening ligt het perceel binnen het besluitvlak 'Giethoorn 1994'. De gronden zijn bestemd voor woningen, tuinen, erven en natuur, waarbij geldt dat woningen binnen het aangegeven bouwvlak gebouwd

moeten worden, per bouwvlak één woning is toegestaan, het maximum oppervlak aan bijgebouwen 50 m² mag bedragen en dat de woning uitgebreid mag worden met maximaal 80% van het totale oppervlakte.

1.3.2 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

Om de bouwactiviteiten mogelijk te maken dient voor het totale plan medewerking verleend te worden middels een projectafwijking op grond van artikel 2.12, lid 1, sub a onder 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).

Op grond van artikel 2.1 Wabo is het verboden om zonder vergunning gronden te gebruiken in strijd met het bestemmingsplan:

1. Het is verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit:

c. het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan, (...)

Zoals hiervoor aangegeven, voldoet het bouwplan niet aan alle voorwaarden van de beheersverordening. Omdat het bouwplan stedenbouwkundig en landschappelijk gezien passend is in de omgeving, is de gemeente bereid medewerking te verlenen aan een afwijking van het bestemmingsplan. Deze mogelijkheid wordt geboden door toepassing van artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3:

1. Voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, kan de omgevingsvergunning slechts worden verleend:

a. indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan of de beheersverordening;

3°. indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat.

Op grond van artikel 6.5 van het Besluit omgevingsrecht dient tevens een verklaring van geen bedenkingen te worden afgegeven door de gemeenteraad wanneer de procedure van artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3 Wabo wordt gevolgd:

1. Voor zover een aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de wet, wordt de omgevingsvergunning, waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°, van de wet wordt afgeweken van het bestemmingsplan of de beheersverordening, niet verleend dan nadat de gemeenteraad van de gemeente waar het project geheel of in hoofdzaak zal worden of wordt uitgevoerd, heeft verklaard dat hij daartegen geen bedenkingen heeft, tenzij artikel 3.2, aanhef en onder b, van dit besluit of artikel 3.36 van de Wet ruimtelijke ordening van toepassing is.

De raad van de gemeente Steenwijkerland heeft een algemene verklaring van geen bedenkingen afgegeven, indien plannen passend zijn binnen het gemeentelijk beleid. Dat is hier het geval.

Hoofdstuk 2 Beschrijving plan

2.1 Ruimtelijke en functionele structuur Noorderpad

Het plangebied aan het Noorderpad ligt in het beschermd dorpsgezicht van Giethoorn. Voor het gedeelte van Giethoorn dat is aangewezen als beschermd dorpsgezicht is de Dorpsgracht de belangrijkste structuur. Deze Dorpsgracht is overal in Giethoorn als duidelijke ruimtelijke eenheid herkenbaar, maar vertoont in verschillende deelgebieden binnen het beschermd dorpsgezicht een ander ruimtelijk karakter. De ruimtelijke diversiteit in de deelgebieden, met name bepaald door het afwisselende spel tussen pad en gracht en de variatie in bebouwingsdichtheid, is zeer beeldbepalend en typerend voor Giethoorn. De Dorpsgracht geldt als een verbindende structuur tussen de verschillende deelgebieden en zorgt daardoor voor eenheid en samenhang binnen de diversiteit van het totale dorp.

Een tweede zeer bepalend kenmerk voor de ruimtelijke structuur van Giethoorn zijn de typisch Giethoornse bajonetaansluitingen. Deze 'knikken' in de waterstructuur bestaan uit de oorspronkelijke bajonetaansluitingen op de hoofdgrachten enerzijds en de bajonetaansluitingen die zijn ontstaan bij de latere onderlinge verbinding van de dwarsgrachten anderzijds. Deze laatsten onderscheiden zich van de eersten doordat het pad hier niet direct aan het water ligt, maar achter de kavels.

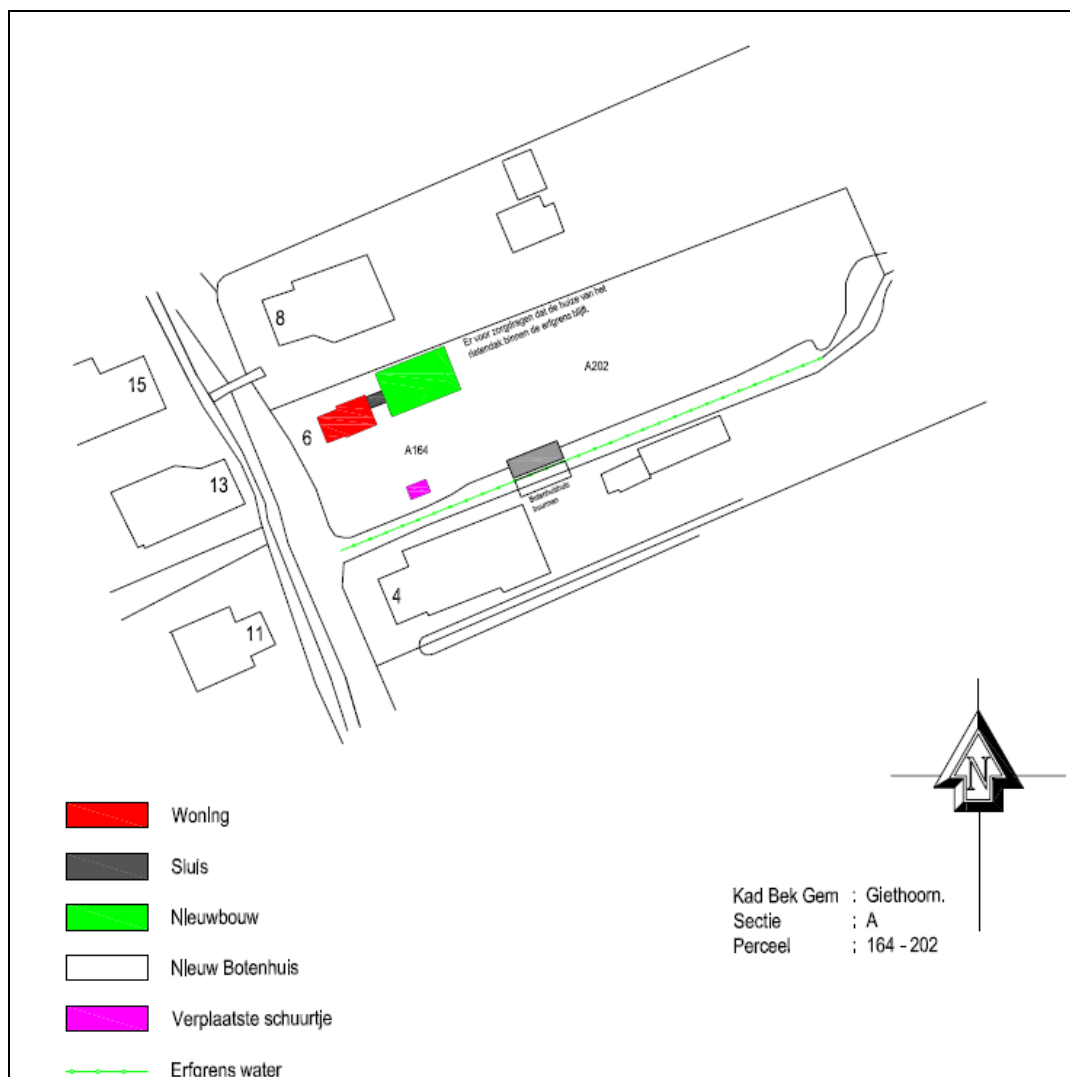
De woonfunctie voert de boventoon in de omgeving van het plangebied.

2.2 Planbeschrijving

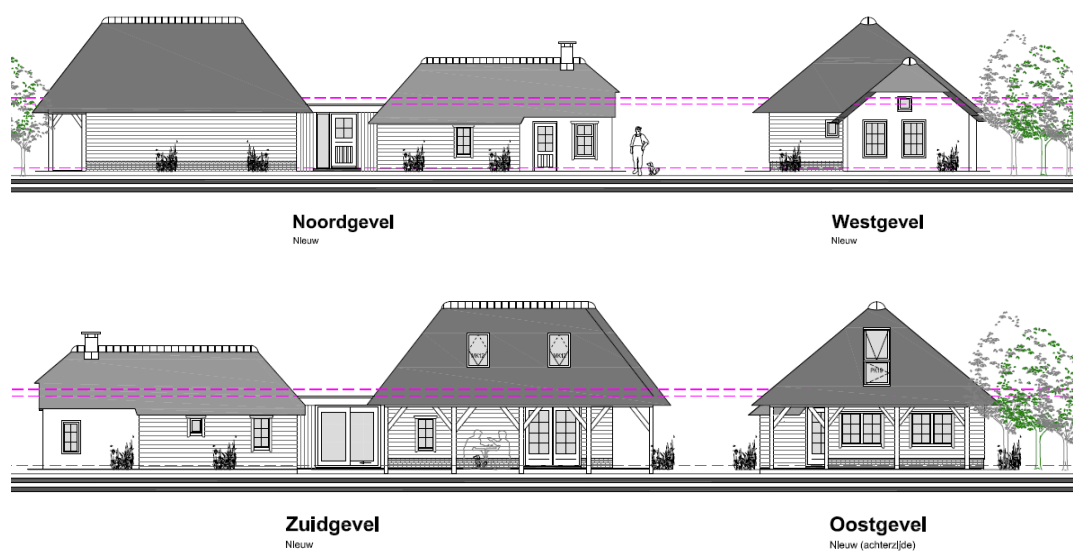
Op het perceel Noorderpad 6 te Giethoorn bevindt zich een woning met een oppervlak van circa 40 m². Het voornemen is om het beperkte woonoppervlak aan de oostzijde ongeveer te de verdubbelen door daar een 'woonschuur' te realiseren. Deze 'woonschuur' wordt met de bestaande woning verbonden middels een transparante sluis. De uitbreiding is geprojecteerd ter plaatse van een bestaand bijgebouw van circa 9 m². Dit bijgebouw wordt verplaatst naar een locatie net ten noorden van het bestaande botenhuis. Dit botenhuis tenslotte wordt afgebroken en vervangen door een nieuw botenhuis dat grenst aan het botenhuis van het perceel Noorderpad 4.

De sluis heeft een oppervlakte van circa 6 m². De 'woonschuur' heeft een oppervlakte van circa 40 m² en wordt voorzien van flinke overstekken aan de oost- en zuidzijde van respectievelijk 1,40 en 1,90 m. Hiermee komt het totale oppervlakte van de woning op circa 86 m². Het nieuwe botenhuis heeft een oppervlakte van circa 25 m² en de te verplaatsen schuur behoudt het bestaande oppervlak van 9 m².

Qua typologie wordt met de uitbreiding aangesloten bij de Gieterse hallenhuis boerderijen met een klein voorhuis en een groot achterhuis. Het achterhuis krijgt één laag met een kap en wordt afgedekt met riet. De gevels van het achterhuis worden voorzien van gepotdekseld hout. Het botenhuis sluit qua vorm en materiaalgebruik aan bij het botenhuis van Noorderpad 4 (zwart rabat en zwart golfplaten dak). Het te verplaatsen bijgebouw wordt ook uitgevoerd in zwart rabat, met een kap van rode pannen.

Figuur 2 Toekomstige situatie plangebied

Figuur 3 Gevelaanzichten toekomstige situatie woning

2.3 Conclusie

Hoewel de uitbreiding van de woning net past in de regels van de beheersverordening 'Giethoorn', in die zin dat de uitbreiding van de woning plaats vindt buiten het aangegeven bouwvlak, er een overschrijding van het maximum oppervlak van 50 m² aan bijgebouwen plaatsvindt en dat de uitbreiding van de woning groter is dan 80% van de bestaande woning. Op basis van artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3 wordt medewerking verleend aan het voorgenomen bouwplan. Hiervoor zijn een aantal argumenten aangedragen:

- de bestaande kleine woning voldoet wat betreft oppervlakte en inhoud niet aan de huidige wooneisen;
- het bouwplan voorziet in de handhaving van de bestaande woning en uitbreiding van de woonfunctie in een apart gebouw;
- de uitbreiding past wat betreft vormgeving, kleur- en materiaalgebruik bij de bestaande woning en woningen in de omgeving;
- de vernieuwing en verplaatsing van het botenhuis gebeurt in combinatie met en in aansluiting op het bestaande botenhuis van de burens;
- de ontwikkelingen passen binnen de ruimtelijke en cultuurhistorische structuur van het noordelijk deel van Giethoorn en meer specifiek het Noorderpad.

Hoofdstuk 3 Wettelijke en beleidsmatige kaders

Dit hoofdstuk behandelt het beleid dat betrekking heeft op dit project.

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 *Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte*

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. In deze structuurvisie staan de (rijks)plannen voor ruimte en mobiliteit. Overheden, burgers en bedrijven krijgen de ruimte om zelf oplossingen te creëren. Het Rijk richt zich met name op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen. De nieuwe structuurvisie vervangt verschillende bestaande nota's, zoals de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit, de agenda Landschap en de agenda Vitaal Platteland.

Het Rijk zet zich voor wat betreft het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid in voor een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. In de SVIR worden drie hoofddoelen genoemd om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor de drie rijksdoelen worden de onderwerpen van nationaal belang benoemd, waarmee het Rijk aangeeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken.

De 13 nationale belangen zijn als volgt:

Versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland

- een excellent en internationaal bereikbaar vestigingsklimaat in de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren;
- ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en de energietransitie;
- ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen;
- efficiënt gebruik van de ondergrond.

Verbeteren bereikbaarheid: Slim Investeren, Innoveren en Instandhouden

- een robuust hoofdnetwerk van weg, spoor en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen;
- betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem van weg, spoor en vaarwegen;
- het instandhouden van de hoofdnetwerken van weg, spoor en vaarwegen om het functioneren van de netwerken te waarborgen.

Waarborgen kwaliteit leefomgeving

- verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water), bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's;
- ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en klimaatbestendige stedelijke (her)ontwikkeling;
- ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten;
- ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten;
- ruimte voor militaire terreinen en activiteiten;
- zorgvuldige afwegingen en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke plannen.

Voor het plangebied geldt dat er geen nationale belangen uit de structuurvisie in het geding zijn.

3.1.2 AMvB Ruimte

De AMvB Ruimte wordt in juridische termen aangeduid als Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Op 30 juni 2011 zijn alle ontwerpstukken van het Barro als bijlage bij de SVIR gepubliceerd. Met uitzondering van enkele onderdelen is het Barro eind december 2011 in werking getreden. In het Barro zijn de nationale belangen opgenomen die juridische borging vereisten. Het Barro is gericht op doorwerking van de nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen. De onderwerpen in het Barro betreffen: project Mainportontwikkeling Rotterdam, kustfundamenten, grote rivieren, Waddenzee & waddengebied en defensie (met uitzondering van radar). Ook het Barro geeft voor het plangebied geen nationale belangen aan.

3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Omgevingsvisie Overijssel 2009

De Omgevingsvisie Overijssel 2009 betreft een integrale visie die het voorheen geldende Streekplan Overijssel 2000+, het Verkeer- en Vervoersplan, het Waterhuishoudingplan en het Milieubeleidsplan samen brengt in één document. Hiermee is de Omgevingsvisie het integrale provinciale beleidsplan voor de fysieke leefomgeving van Overijssel. De Omgevingsvisie is op 1 juli 2009 vastgesteld door Provinciale Staten en op 1 september 2009 in werking getreden. Op 3 juli 2013 is de Omgevingsvisie Overijssel 2009 gedeeltelijke gewijzigd. Deze wijziging is op 1 september 2013 van kracht geworden.

Leidende thema's voor de Omgevingsvisie zijn duurzaamheid en ruimtelijke kwaliteit. De hoofddambitie van Overijssel is om een vitale samenleving tot ontplooiing te laten komen in een mooi en vitaal landschap. Een samenleving, waarin alle Overijsselaars zich thuis voelen en participeren. Met bloeiende steden en dorpen als motoren voor cultuur en werkgelegenheid, ingebed in een landschap, waarin wonen, natuur, landbouw en water elkaar versterken.

Enkele belangrijke beleidskeuzes waarmee de provincie haar ambities wil realiseren zijn:

- behoud en versterken van de verscheidenheid en identiteit van (binnen-)stedelijke kwaliteit en mooie landschappen in het buitengebied;
- aantrekkelijke en gevarieerde woonmilieus, die voorzien in woonvraag;
- een vlotte en veilige reis over weg, water, spoor en per fiets van en naar stedelijke netwerken en streekcentra binnen en buiten Overijssel;
- een vitale en zichzelf vernieuwende regionale economie, met voldoende en diverse vestigingsmogelijkheden voor kennisintensieve maakindustrie en MKB;
- veilig, gezond en schoon kunnen wonen, werken, recreëren en reizen.

3.2.2 Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel 2009

De opgaven, kansen, beleidsambities en ruimtelijke kwaliteitsambities voor de provincie zijn in de Omgevingsvisie Overijssel 2009 geschetst in ontwikkelingsperspectieven voor de groene omgeving en de stedelijke omgeving. Om de ambities van de provincie waar te maken, bevat de Omgevingsvisie een uitvoeringsmodel. Dit model is gebaseerd op drie niveaus, te weten:

1. generieke beleidskeuzes;
2. ontwikkelingsperspectieven;
3. gebiedskenmerken.

De omschreven drie niveaus sturen op basis van een inhoudelijke ontwikkelingsvisie of, waar en hoe een ruimtelijke ontwikkeling gerealiseerd kan worden. Dus bij een initiatief tot woningbouw, bedrijfslocaties, toeristisch-recreatieve voorzieningen, natuurontwikkeling, landbouw, water, etc. kan met deze drie niveaus bepaald worden of er behoefte aan is, waar het past in de ontwikkelingsvisie en hoe het uitgevoerd kan worden. Onderstaand figuur geeft dit schematisch weer. De niveaus worden vervolgens nader toegelicht.

Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

Figuur 4 Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

Generieke beleidskeuzes

Generieke beleidskeuzes vloeien voort uit keuzes van EU, Rijk of provincie. Het zijn keuzes die bepalend zijn of ontwikkelingen nodig dan wel mogelijk zijn. Voor woningbouw, bedrijfslocaties en voorzieningen in zowel de groene als stedelijk omgeving hanteert de provincie de SER-ladder. Deze komt er kort gezegd op neer dat eerst bestaande bebouwing en herstructurering worden benut, voordat er uitbreiding kan plaatsvinden. Andere generieke beleidskeuzes betreffende onder andere reserveringen voor waterveiligheid, randvoorwaarden voor externe veiligheid, grondwaterbeschermingsgebieden, bescherming van de ondergrond (aardkundige en archeologische waarden), landbouwontwikkelingsgebieden voor intensieve veehouderij, begrenzing van Nationale Landschappen, Natura 2000-gebieden en de Ecologische Hoofdstructuur. De generieke beleidskeuzes zijn vaak normstellend. Als ze het gevolg zijn van provinciale keuzes staan ze in de Omgevingsverordening Overijssel 2009.

Ten aanzien van onderhavig plan wordt opgemerkt dat op het perceel Noorderpad 6 reeds een woning, bijgebouw en botenhuis aanwezig zijn. De ontwikkeling betreft een vergroting van de woning, een vergroting en verplaatsing van het botenhuis en een verplaatsing van het bijgebouw. Gezien het vorenstaande wordt geconcludeerd dat het plan in overeenstemming is met het provinciaal beleid.

Ontwikkelingsperspectieven

Als uit de beoordeling in het kader van de generieke beleidskeuzes blijkt dat de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling aanvaardbaar is, vindt een toets plaats aan de ontwikkelingsperspectieven. In paragraaf 2.6 van de Omgevingsvisie is een spectrum van zes ontwikkelingsperspectieven beschreven voor de Groene en Stedelijke omgeving. Met dit spectrum geeft de provincie ruimte voor het realiseren van de beschreven beleids- en kwaliteitsambities. Op de kaart Ontwikkelingsperspectieven uit de Omgevingsvisie is hieraan nog een aantal geografisch bepaalde beleidskeuzes toegevoegd zoals de drinkwaterwinning. De ontwikkelingsperspectieven geven richting aan wat waar ontwikkeld zou kunnen worden. De ontwikkeling van natuur past bijvoorbeeld niet in het ontwikkelingsperspectief „buitengebied accent productie“ of in „steden als motor“. De aanleg van een bedrijventerrein past weer niet in het ontwikkelingsperspectief „Zone Ondernemen met Natuur en Water“. De ontwikkelingsperspectieven zijn richtinggevend om flexibiliteit voor de toekomst te hebben.

In dit geval zijn vooral de ontwikkelingsperspectieven voor de stedelijke omgeving van belang. In de stedelijke omgeving is de uitdaging de economische centra bereikbaar te houden en door herstructurering de kwaliteit van woonomgevingen en bedrijfslocaties te vergroten. Ook de dorpen maken onderdeel uit van de Stedelijke omgeving. Zij completeren het spectrum aan woon- en werkmilieus van de steden met elk hun eigen plaatsgebonden karakteristiek en identiteit. Hieronder is een uitsnede van de perspectievenkaart behorende bij de Omgevingsvisie.

Figuur 5 Ontwikkelingsperspectievenkaart (bron: <http://www.atlasvanoverijssel.nl>)

Het gebied waar het plangebied is gelegen, is aangewezen als 'Dorpen en kernen als veelzijdige leefmilieu's'. Enerzijds zijn veel van de elementen die voor de steden zijn omschreven ook herkenbaar in de dorpen en kernen. Anderzijds hebben de dorpen en kernen ook een aantal eigen karakteristieken, waardoor ze de ambitie van een breed spectrum aan woon- en werk- en mixmilieus completeren. De eigenheid kan versterkt worden door de karakteristieke opbouw trouw te blijven en de verbinding met het omliggende landschap of historische structuren expliciet te maken, zoals esdorp, hoevenzwerf, wegdorp, ontginningslint en kanaaldorp. De actuele praktijk van de monofunctionele en monotone dorpsuitleg (die wijken en terreinen oplevert die 'overall' zouden kunnen liggen) verschuift. De nadruk komt steeds meer te liggen op het creëren van een breed spectrum aan gemengde milieus van woningen, werkruimtes, bedrijven, voorzieningen en recreatieve mogelijkheden die voortbouwen op de karakteristieke opbouw van dorp of kern. Hierbij kan het omliggende landschap beter bereikbaar worden gemaakt door open en zorgvuldig ingerichte dorpsranden.

Bij voorliggend plan is sprake van de uitbreiding van een woning in het bijzonder karakteristieke dorp Giethoorn. De uitbreiding krijgt een vorm en uiterlijk die passend is bij die karakteristieken. Dit is in overeenstemming met het ter plekke geldende ontwikkelingsperspectief. Bij de vormgeving van het plan is rekening gehouden met de karakteristieken van het gebied.

Gebiedskenmerken

Op basis van gebiedskenmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisurelaag) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en –opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen. De bijlage Catalogus Gebiedskenmerken behorende bij de Omgevingsvisie geeft meer in detail inzicht in de kenmerken van verschillende gebieden en wat in die gebiedskenmerken van provinciaal belang is voor hoe een ontwikkeling invulling krijgt. De kwaliteitsopgaven en –voorwaarden op basis van gebiedskenmerken kunnen te maken hebben met landschappelijke inpassing, infrastructuur, milieuaspecten, bodemaspecten, cultuurhistorie, toeristische en recreatieve aantrekkingskracht, natuur, water, etc. De gebiedskenmerken zijn soms normstellend, maar meestal richtinggevend of inspirerend.

De 'Natuurlijke laag'

De natuurlijke laag is ontstaan doordat abiotische processen – zoals ijs- wind- en waterstromen, erosie en sedimentatie – en biotische processen – zoals vestiging van plant- en diersoorten – inwerken op de ondergrond van bodem en geologie. Overijssel bestaat voornamelijk uit een dekzandcomplex dat afloopt van oost naar west. Een paar noord-zuid georiënteerde stuwwallen doorsnijden het dekzand. Het is een van oudsher bij tijd en wijle heel nat landschap waar het water maar moeilijk uit weg kon. Hier heeft zich hoogveen ontwikkeld. In het westen loopt dit landschapstype tot aan de kustlijn van de voormalige Zuiderzee, waar in de delta van IJssel, Vecht en Zwarte Water kleicomplexen en laagveen-gebieden zijn ontstaan. De zoetwaterdelta met de laagveenmoerassen is (nationaal en internationaal gezien) het meest bijzondere deel in deze laag en vraagt nadrukkelijk aandacht.

Vanouds bestaat er in deze laag een sterke samenhang tussen het natuur- en watersysteem; het watersysteem maakt in essentie één grote beweging van de brongebieden (op de flanken van de stuwwallen), naar de beken en wetingen (in de zandgebieden), naar Vecht en Zwarte Water en tenslotte naar de IJssel en de Randmeren. Dit proces heeft in Overijssel geleid tot een rijk en gevarieerd spectrum aan natuurlijke landschappen. Vervolgens heeft dit natuurlijke landschap plek en betekenis gekregen in het menselijk occupatieproces. Het natuurlijk landschap vormt daarmee de basis voor het gehele grondgebied van de provincie.

De locatie is op de gebiedskenmerkenkaart 'Natuurlijke laag' aangeduid met het gebiedstype 'Laagveenrestanten'. Dit zijn grote gebieden, waar onder invloed van stagnerend water en grondwater uitgestrekte veenmoerassen zijn ontstaan. Hier bestonden diverse verlandingsstadia naast elkaar: open water – rietmoeras – opgaand moerasbos. Het semi-natuurlijk laagveenrestant van de Weerribben en de Wieden bestaat uit relictten van dit gebiedstype met een hoge waterkwaliteit en natuurkwaliteit. Samengesteld landschap van rietland op een pakket veenlagen (kraggen) en vaarten, afgewisseld met bos. Ontstaan door turfwinning, rietteelt en extensieve veehouderij. Elders verder in cultuur gebracht als veenweidegebied of polder.

De ambitie is de Wieden en Weerribben als grootste laagveenmoeras van Europa, aan elkaar verbinden via een brede overgangszone en ontwikkelen als een groot aaneengesloten (half) natuurlijk vaar- en recreatielandschap, met hoge biodiversiteit, met aanliggende kernen als poorten naar de natuur. Ook in de overige veenweidelandschappen is een hoog

waterpeil van belang om inklinking tegen te gaan. Het open karakter is zowel ruimtelijk waardevol, als voor weidevogels en ganzen.

De laagveenrestanten krijgen een beschermende bestemmingsregeling, gericht op instandhouding van de waterkwaliteit en de natuurkwaliteit. Als ontwikkelingen plaats vinden in de laagveenrestanten, dan dragen deze bij aan verhoging van het waterpeil om bodemdaling en verdwijnen van het veenpakket tegen te gaan en, waar mogelijk, aan toename van natuurkwaliteit en het areaal levend laagveen.

Figuur 6 Kaart 'Natuurlijke laag' (bron: <http://www.atlasvanoverijssel.nl>)

De 'Laag van agrarische cultuurlandschap'

In het agrarisch cultuurlandschap gaat het er altijd om dat de mens inspeelt op de natuurlijke omstandigheden en die ten nutte maakt. Het agrarisch cultuurlandschap is bij uitstek een gebruikslandschap. Het aanzien van ruim tweederde van het oppervlak van Overijssel wordt bepaald door het agrarisch gebruik. Van deze landschappen maken zowel de agrarische productiegronden, de landschappelijke beplantingen, routes, waterlopen, reliëfs etc, als de erven, buurtschappen en dorpen deel uit. Vanuit de nederzettingen werden de omliggende gronden ooit ontgonnen, daardoor is er een sterke ruimtelijke en functionele relatie met het omringende landschap ontstaan.

Bij de ontwikkeling van de cultuurlandschappen hebben nooit ideeën over schoonheid een rol gespeeld. Wel zijn we ze in de loop van de tijd gaan waarderen om hun ruimtelijke kwaliteiten. Vooral herkenbaarheid, contrast en afwisseling worden gewaardeerd. Daarbij speelt ook de cultuurhistorie als 'het verhaal van het landschap' een steeds belangrijkere rol. Er zijn grote verschillen in de leeftijd van de verschillende landschappen. De eerste hoge plekken van de dekzand werden vanaf 400 na Christus op een nu nog herkenbare wijze in cultuur gebracht, steeds werden andere gebieden en mogelijkheden gezocht, tot in de jaren 60 van de afgelopen eeuw zijn natuurlijke gebieden gecultiveerd. Dit verschil in 'tijdsdiepte' geeft mede richting aan de ontwikkeling van de deze gebieden.

Afhankelijk van bijvoorbeeld de stand van de techniek en de beschikbaarheid van meststoffen is door de eeuwen heen een geschakeerd patroon van akkers, weiden, hooiland en bebouwing (hoeven, kernen, dorpen) gegroeid. Structuur, maatvoeringen en landschapselementen worden keer op keer aan de veranderende omstandigheden aangepast.

De locatie is op de gebiedskenmerkenkaart 'Laag van agrarische cultuurlandschap' aangeduid met het gebiedstype 'kraggenlandschap'. Hiervoor geldt de ambitie en sturing zoals genoemd onder de kop 'Natuurlijke laag'.

Figuur 7 Kaart 'Laag van agrarisch cultuurlandschap' (bron: <http://www.atlasvanoverijssel.nl>)

De 'Stedelijke laag'

De locatie heeft op de gebiedskenmerkenkaart 'Stedelijke laag' de aanduiding 'woonwijken 1955 - nu'. De woonwijken van 1955 tot nu zijn planmatig opgezette uitbreidingswijken op basis van een collectief idee en grotere bouwstromen. Deze kenmerken zijn op dit deel van Giethoorn echter niet van toepassing.

Het is wel onderdeel van de dorpen en buurtschappen die van oorsprong deel uitmaken van de agrarische cultuurlandschappen. Vanuit hier werden de omliggende agrarische gronden ontgonnen en daarna vaak eeuwenlang bewerkt. Door de verschillende condities van de ondergrond en de natuurlijke omgeving, ontstond een palet aan dorpen, ieder met hun eigen kenmerken, karakter en kwaliteiten. Kanaaldorpen als Giethoorn zijn ontstaan als de verdichtende ontginningsbasis van de aangrenzende veengebieden. Kanaal of weterring is drager van de belangrijkste bebouwing, functies en infrastructuur.

Bij de ambities staat de toepassing van de SER-ladder en toepassen concentratiebeleid voorop. Daarbinnen is ruimte voor bescheiden dorpsontwikkeling gericht op versterking van kwaliteit. Het bontgekleurde palet aan dorpen, kernen en gehuchten van Overijssel blijft gevarieerd. Elke kern ontwikkelt zijn eigen identiteit en bouwt voor op haar karakteristieke structuur en ligging aan het landschap. Bereikbaarheid en voorzieningenniveau zijn belangrijke kwaliteitsaspecten.

Richtinggevend voor kanaaldorpen: Ontwikkelingen dragen bij aan behoud en versterking van de oriëntatie op kanaal als dragende structuur van de functies, de bebouwing en de openbare ruimte.

Figuur 8 Kaart 'Stedelijke laag' (bron: <http://www.atlasvanoverijssel.nl>)

De 'Lust- en leisurelaag'

Met de natuurlijke laag, de laag van het agrarisch cultuurlandschap en de stedelijke laag is het spectrum voor ruimtelijke kwaliteit nog niet compleet. Aan de (relatieve) autonomie van de natuurlijke processen in de natuurlijke laag, het 'nut' van het agrarisch cultuurlandschap en de sociale en functionele dynamiek van de stedelijke laag voegt de laag van de lust- en leisurelandschappen de dimensie van het welbehagen, het plezier, de trots en de beleving toe. Deze laag is het domein van de belevenis, betekenis en identiteit. De lust- en leisurelaag voegt eigen kenmerken toe, zoals landgoederen, recreatieparken, en recreatieve routes, maar benut vooral de kwaliteiten van de andere drie lagen. Het stelt kwaliteiten zoals de natuur, de productielandschappen en de steden in een ander daglicht en maakt ze beleefbaar en tot een belevenis.

De locatie is op de 'Lust- en leisurelaag' aangeduid met 'Donkerte'. Lichte gebieden geven een beeld van de economische dynamiek van de provincie: de steden en dorpen, de autosnelwegen, de kassengebieden, de attractieparken, de grote bedrijventerreinen en de gebieden met veel bebouwing. De donkere gebieden geven een indicatie van de 'buitengebieden' van Overijssel. De natuurcomplexen en de grote landbouwgebieden. De donkere gebieden zijn de gebieden waar het 's nachts nog echt donker is, waar je de sterrenhemel kunt waarnemen. Het zijn de relatief 'luwe' dun bewoonde gebieden met een lage gebruiksdruk.

Donkerte wordt een te koesteren kwaliteit. De ambitie is de huidige 'donkere' gebieden, ten minste zo donker te houden, maar bij ontwikkelingen ze liever nog wat donkerder te maken. Dit betekent op praktisch niveau terughoudend zijn met verlichting van wegen, bedrijventerreinen e.d. en verkennen waar deze 's nachts uit kan of anders lichtbronnen

selectiever richten. Structureel is het vrijwaren van donkere gebieden van verhoging van de dynamiek het perspectief. De ambitie is het rustige en onthaaste karakter te behouden, zodat passages van autosnelwegen en regionale wegen niet leiden tot stedelijke ontwikkeling aan eventuele op- en afritten. Bundeling van stedelijke functies en infrastructuur in de 'lichte' gebieden.

In de donkere gebieden wordt gestuurd op alleen minimaal noodzakelijke toepassing van kunstlicht. Dit vereist het selectief inzetten en 'richten' van kunstlicht. Veel aandacht is er daarnaast voor het vermijden van onnodig kunstlicht bij ontwikkelingen in het buitengebied. Verder wordt gestuurd op het behoud van het rustige en onthaaste karakter van de 'donkere' gebieden.

Conclusie

In de provinciale Omgevingsvisie is een uitvoeringsmodel opgenomen dat uitgaat van respectievelijk de drie niveaus generieke beleidskeuzes, ontwikkelingsperspectieven en gebiedskenmerken. Generieke beleidskeuzes vloeien voort uit keuzes van EU, het Rijk of de provincie. Het zijn keuzes die bepalend zijn of ontwikkelingen nodig, dan wel mogelijk zijn.

In de Omgevingsvisie zijn geen strikte voorschriften opgenomen van welke functie op welke plek moet plaatsvinden. Er wordt dus ook niet vooraf tot op detailniveau bepaald of bijvoorbeeld een specifieke ontwikkeling mogelijk is. Het doel is juist om de dynamiek, duurzaamheid en ruimtelijke kwaliteit te bevorderen.

In het ontwikkelingsperspectief voor het plangebied is aangegeven dat de nadruk steeds meer komt te liggen op het creëren van een breed spectrum aan gemengde milieus van woningen, werkruimtes, bedrijven, voorzieningen en recreatieve mogelijkheden die voortbouwen op de karakteristieke opbouw van dorp of kern. Het plan betreft de uitbreiding van een woning die past binnen de specifieke kenmerken van Giethoorn. Daarbij worden functies in de omgeving van het plangebied niet onevenredig gehinderd. Het is daarmee passend binnen het ontwikkelingsperspectief en de gebiedskenmerken.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Facetbeleid

Om initiatieven die niet passen binnen het geldende bestemmingsplan/beheersverordening te kunnen toetsen is de Beleidsnotitie Facetbeleid opgesteld. De beleidsnotitie is door de raad vastgesteld op 1 maart 2011. In de notitie zijn randvoorwaarden ten aanzien van relevante milieuaspecten en natuurbescherming opgenomen en beleidsuitgangspunten geformuleerd over de verschillende facetten van het ruimtelijk beleid.

Ten aanzien van wonen zijn verschillende uitgangspunten opgenomen over aan huis verbonden beroepen en bedrijven, mantelzorg, woningsplitsing en –samenvoeging, woon-schepen en bijgebouwen. Ten aanzien van het voorliggende verzoek is met name de bijgebouwenregeling van toepassing. Hierin worden tenminste de volgende uitgangspunten gehanteerd:

- de situering van bijgebouwen wordt zoveel mogelijk weergegeven op de verbeelding;

- de maximale oppervlakte aan bijgebouwen wordt gekoppeld aan de omvang van het bouwperceel, tot een maximum van 100 m² per perceel;
- in het geval van sanering van overtollige bijgebouwen bij een gezamenlijke oppervlakte van meer dan de maximaal toegestane oppervlakte mag maximaal 75% van de oppervlakte van de gesloopte bebouwing worden teruggebouwd;
- een hoger percentage behoort tot de mogelijkheden, mits een aantoonbare ruimtelijke kwaliteitsimpuls wordt gegeven aan het perceel;
- ten aanzien van andere regels ontrent bijvoorbeeld bouw- en goothoogtes, dakhellingen, dakvormen, etc. dient zo veel mogelijk aangesloten te worden gezocht bij de omgeving.

Het voorgenomen bouwplan past binnen het facetbeleid in die zin dat het oppervlakte aan bijgebouwen als gevolg van het bouwplan binnen het maximum van 100 m² blijft.

3.3.2 Welstandsnota

De Welstandsnota 2004 gaat over de kwaliteit van de bebouwing in de gemeente Steenwijkerland. In de welstandsnota worden negenentwintig samenhangende gebieden binnen de gemeente Steenwijkerland genoemd en beschreven. Ieder gebied is op zijn karakteristieken beschreven en aan de hand daarvan zijn welstandscriteria opgesteld. De negenentwintig gebieden zijn in zes hoofdcategorieën ingedeeld. Deze zijn bepaald door landschapsaspecten.

Binnen de hoofdgebieden zijn landschappelijke deelgebieden en kernen te onderscheiden. Iedere gebiedsbeschrijving is volgens een vast stramien opgezet: kaart, gebiedsbeschrijving (structuur, bebouwing, detaillering), bijzondere elementen, welstandsbeleid en tot slot de welstandscriteria. De gebiedsbeschrijving is de basis voor de formulering van het welstandsbeleid. Het beleid is vervolgens uitgewerkt in welstandscriteria. De criteria zijn toegespitst op drie schaalniveaus van de bouwplannen:

- Situering;
- Vormgeving;
- Detaillering, kleuren en materiaalgebruik.

Giethoorn is gelegen binnen het welstandsgebied Laagveenlandschap – Kraggenlandschap. Er is een tweedeling gemaakt in het beschermd dorpsgezicht en het overige gedeelte van Giethoorn. Het beleid voor het beschermd dorpsgezicht is gericht op het behouden van de bebouwingskarakteristieken zoals die in de gebiedsbeschrijving in de welstandsnota zijn omschreven. Vernieuwing is onder bepaalde voorwaarden mogelijk.

In de planbeschrijving in paragraaf 2.2 is reeds aangegeven hoe de bebouwing gesitueerd en uitgevoerd wordt. Het plan sluit daarmee aan op het welstandsbeleid.

Hoofdstuk 4 Actuele waarden

4.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de actuele waarden die aanwezig zijn in het gebied. Specifiek wordt ingegaan op de ecologische waarden, cultuurhistorie en archeologie.

4.2 Ecologie

Bij elk ruimtelijk plan dient met het oog op de natuurbescherming rekening te worden gehouden met de *Natuurbeschermingswet* en de *Flora- en faunawet*. Hierbij dient te worden aangetoond dat als gevolg van de geplande activiteiten de gunstige staat van instandhouding van waardevolle dier- en plantensoorten niet in het geding komt. Hierbij wordt onderscheid gemaakt in *gebiedsbescherming* en *soortenbescherming*.

4.2.1 Gebiedsbescherming

De gebiedsbescherming is vastgelegd in de Natuurbeschermingswet 1998 (Stb. 1998, 403 en Stb. 2005,195). Deze wet is de implementatie van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn voor wat betreft de gebiedsbescherming en is vanaf 1 oktober 2005 in werking getreden. Op grond van deze gebiedsbescherming vallen beschermde natuurmonumenten en de gebieden die op grond van de beide Europese richtlijnen zijn aangewezen als speciale beschermingszones (de zogenoemde Vogel- en Habitatrichtlijngebieden) onder het regime van de Natuurbeschermingswet 1998.

Het plangebied maakt geen onderdeel uit van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). De dichtstbijzijnde EHS ligt net ten oosten van het plangebied. Externe effecten op de EHS kunnen worden uitgesloten.

Het plangebied bevindt zich net ten westen van Natura 2000-gebied de Wieden. Aangezien het bij dit plan een relatief bescheiden uitbreiding van bebouwing betreft, zijn externe effecten uitgesloten. Het planvoornemen resulteert dan ook niet in significant negatieve effecten op het Natura 2000 gebied.

4.2.2 Soortenbescherming

Behalve de mogelijke effecten op natuurgebieden moet ook duidelijk zijn of het betreffende plan effecten heeft, en zo ja welke, op beschermde soorten. De soortenbescherming is vastgelegd in de Flora- en faunawet (Staatsblad 1999, 264, laatstelijk gewijzigd Staatsblad 2009,617). Deze wet is de implementatie van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn voor wat betreft de soortenbescherming.

Standaard geldt voor het gehele gebied de algemene zorgplicht zoals die in de Flora en faunawet centraal staat (artikel 2). Bovendien moeten de handelingen in logisch verband staan met het plan en geen doel op zich vormen.

Het projectgebied betreft een gecultiveerd landschap, met onder meer erf en tuin, dat als zodanig intensief wordt beheerd en onderhouden. Er hebben zich geen kwetsbare flora en fauna kunnen vestigen of groeien op het perceel. De ontwikkeling is daarnaast relatief beperkt van aard. Er wordt naar verwachting geen inbreuk gemaakt op leefgebied van beschermde dier- of plantensoorten.

4.3 Cultuurhistorie en archeologie

4.3.1 Cultuurhistorie

In een (bestemmings)plan moet op grond van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) aandacht zijn voor het aspect cultuurhistorie. Het plangebied bevindt zich binnen het beschermd dorpsgezicht van Giethoorn. In onderstaande tabellen is aangegeven wat de kenmerken zijn van de bebouwing aan het Noorderpad. Het plan is in overeenstemming met deze karakteristieken. De cultuurhistorische waarden van het gebied blijven behouden en worden waar mogelijk versterkt.

Bebouwing	
- Type	Gieterse / hallenhuis boerderijen (klein voorhuis / groot achterhuis); oudste bebouwing ca. 1870 (1680?), overwegende bebouwingsperiode meest kenmerkende bebouwing: 1900-1930.
- Goot- en bouwhoogte	Eén laag met kap, hoge nok
- Nokrichting	Haaks op de gracht, evt. voorhuizen parallel
- Kapvorm	Schilddak, kamelenrug
- Gevelindeling	Robuust, kleine verticale gevelopeningen, entree in zijgevel, voorhuis op lage plint, luiken
- Materiaalgebruik	Voorhuis roodbruine baksteen; topgevels en achterhuis donker gepotdekseld hout of roodbruin baksteen; achterhuis rieten kap; voorhuis en bijgebouwen antracietkleurige keramische pannen, rieten daken antracietkleurige nokvorsten, geen daklijsten; kozijnen witgeschilderd hout, draaiende delen en details donkergroen
- Aan-/uitbouwen	Bescheiden van omvang, duidelijk ondergeschikt, aan achterzijde, materiaalgebruik conform hoofdbebouwing
- Dakkapellen	Bescheiden van omvang, uitsluitend op voorhuizen, in riet gedekt of rijk gedecoreerd

Erven	
- Bijgebouwen	Sluiten aan bij authentieke beeld. Stook-/bakhuis, kapschuren, hooi- en bootschuur deels over het water, zwarte en bruine tinten, hout en riet, zwart gepotdekselde boothuizen
- Erfinrichting	Duidelijke ordening van gebouwen, informele situering bijgebouwen achter voorgevel. Vlonders, trappen, steigers en keermuren niet toegestaan, geen schuttingen, wel af en toe houten hekwerk langs paden. Houten beschoeiingen.

4.3.2 Archeologie

In 1992 is het Verdrag van Malta door de landen van de Europese Unie, waaronder Nederland, ondertekend. Dit verdrag verplicht de Europese overheden tot het beschermen van archeologisch erfgoed. Hierbij wordt als uitgangspunt gehanteerd dat archeologische waarden in situ (ter plekke) bewaard moeten blijven. Er dient te worden nagestreefd de waarden op de locatie te behouden. Als dit niet mogelijk blijkt, bijvoorbeeld bij bouwplannen, dan moeten de waarden worden opgegraven en ex situ (elders) worden bewaard. Het Verdrag van Malta is via de Wet op de archeologische monumentenzorg doorvertaald in met name de Monumentenwet 1988, welke aangeeft dat de gemeente bevoegd gezag is op het gebied van cultuurhistorie en archeologie.

De gemeente Steenwijkerland beschikt over een archeologische waarden- en beleidskaart. Op deze kaart zijn de gronden van het plangebied aangeduid als 'Hoge archeologische verwachtingswaarde'. Voor gebieden met een hoge archeologische verwachting is onderzoek noodzakelijk bij plannen groter dan 250 m² (bebouwde kom) of 2.500 m² (buiten bebouwde kom).

Het plan betreft een uitbreiding en verplaatsing van bebouwing. Bodemingrepen groter dan 250 m² worden niet mogelijk gemaakt; de uitbreiding bedraagt minder dan 100 m². Onderzoek naar archeologische waarden is daarom niet noodzakelijk.

Op de volgende afbeelding is een uitsnede van de beleidskaart weergegeven.

Figuur 9 Uitsnede archeologische beleidskaart

Hoofdstuk 5 Waterparagraaf

5.1 Inleiding

Het is verplicht om in de toelichting bij een bestemmingsplan te verantwoorden op welke wijze rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Dit is bepaald in artikel 3.1.6, eerste lid, sub b van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Deze verantwoording wordt ook wel de waterparagraaf genoemd. Dit hoofdstuk kan als zodanig beschouwd worden.

5.2 Waterbeleid

5.2.1 Waterwet

De Waterwet regelt in hoofdzaak het beheer van watersystemen, waaronder waterkeringen, oppervlaktewater- en grondwaterlichamen. De wet is gericht op het voorkomen dan wel beperken van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste, de bescherming en verbetering van kwaliteit van watersystemen en de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen. In hoofdstuk 6 van de Waterwet wordt genoemd wanneer een waterwetvergunning nodig is. Deze is nodig wanneer sprake is van het lozen of storten van stoffen in oppervlaktewater of de zee of het onttrekken van grondwater of infiltreren van water. Hiervan is in dit geval geen sprake. Een waterwetvergunning is daarom niet nodig.

5.2.2 Watertakenplan Fluvius 2016-2021

Per 1 januari 2016 is het Watertakenplan Fluvius van kracht geworden voor de gemeenten Hogeveen, Meppel, De Wolden, Midden-Drenthe, Westerveld en Steenwijkerland en Waterschap Drents Overijsselse Delta (WDODelta). Gezamenlijk vormen ze het samenwerkingsverband Fluvius (Latijn voor rivier of stroom). In Fluvius werken de gemeenten en het waterschap samen aan stedelijk (afval)waterbeheer. Het Watertakenplan bevat een gezamenlijke visie en een uitvoeringsprogramma. Doel is om de kwaliteit van de dienstverlening te verhogen en kostenstijgingen voor inwoners en bedrijven te beperken. Het Watertakenplan geldt voor de periode 2016-2021.

Een goed functionerende keten van riolering en afvalwaterzuivering (afvalwaterketen) draagt bij aan een goede volksgezondheid, een goede kwaliteit van het oppervlaktewater én het tegengaan van wateroverlast. Binnen de regio Fluvius beheren de gemeenten de riolering en het waterschap zeven afvalwaterzuiveringen. Een goed watersysteem beperkt wateroverlast en draagt bij aan een goed leefklimaat. Daar is goed onderhoud voor nodig. Zowel gemeente als waterschap hebben hierin een taak, zoals het maaien van oevers en baggeren van watergangen. Zowel voor een goed beheer van de afvalwaterketen als voor het watersysteem is samenwerking tussen gemeente en waterschap dus van groot belang.

Voorheen werden door de gemeenten en het waterschap afzonderlijk beleidsplannen gemaakt. Het nieuwe Watertakenplan Fluvius is het eerste gezamenlijke plan waarin het beleid en een aantal projecten voor het stedelijk (afval)waterbeheer op elkaar zijn afgestemd. Samenwerkingsprojecten in het plan zijn bijvoorbeeld gezamenlijk gemalenbeheer en het meten van waterstanden in de riolering. Door gebruik te maken van elkaars kennis en gezamenlijk projecten uit te voeren, wordt doelmatiger en efficiënter gewerkt.

5.3 Watertoets

De initiatiefnemer heeft het Waterschap Drents Overijsselse Delta (voorheen Reest en Wieden) geïnformeerd over het plan door gebruik te maken van de digitale watertoets. De beantwoording van de vragen heeft er toe geleid dat de normale procedure van toepassing is. Na bestudering van de informatie bij het voorgenomen plan en het maken van een afweging is door het waterschap aangegeven dat het plan in aanmerking voor de korte procedure. Concreet betekent dit dat er direct doorgedaan kan worden met de planvorming onder de voorwaarde dat de standaard waterparagraaf wordt toegepast. Deze tekst is hieronder weergegeven. In de waterparagraaf is het wateradvies van het waterschap automatisch verwerkt. Het waterschap Drents Overijsselse Delta beschouwt hiermee het plan als afgehandeld.

In het kader van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) is het verplicht de Watertoets uit te voeren. De Watertoets is een waarborg voor water in ruimtelijke plannen en besluiten. Deze standaard waterparagraaf heeft betrekking op het plan Ruimtelijke onderbouwing Noorderpad 6 te Giethoorn.

5.4 Waterhuishouding

Het plan loopt geen verhoogd risico op wateroverlast als gevolg van overstromingen. Het plan heeft geen schadelijke gevolgen voor de waterkwaliteit en ecologie. In het verleden is er in of rondom het plangebied geen wateroverlast of grondwateroverlast geconstateerd. De toename van het verharde oppervlak is minder dan 1.500 m².

5.5 Voorkeursbeleid hemelwaterafvoer

In het plan wordt er naar gestreefd het voorkeursbeleid van het waterschap op te volgen. Als de hemelwaterafvoer (a) niet wordt aangesloten op een gescheiden rioolstelsel of (b) er wordt niet afgekoppeld van het bestaande rioolstelsel is oppervlakkige afvoer en infiltreren in de bodem uitgangspunt. Als infiltratie in de bodem niet mogelijk is, is lozing op het oppervlaktewater via een bodempassage gewenst. Speciale aandacht wordt besteed aan duurzaam bouwen en een duurzaam gebruik van de openbare ruimte om een goede kwaliteit van het afgekoppelde hemelwater te garanderen.

5.6 Oppervlaktewater

Er wordt rekening gehouden met de wijze van onderhoud (varend of vanaf de kant) en de daarbij geldende voorwaarden. Voor werkzaamheden binnen de aangegeven zones van het waterschap is een vergunning op grond van de Waterwet noodzakelijk.

5.7 Het gebruik van materialen

Het waterschap is verantwoordelijk voor een goede waterkwaliteit van het regionale watersysteem. Om verontreiniging van het watersysteem te voorkomen adviseert het waterschap om materialen zoals lood, koper en zink niet te gebruiken als het hemelwater vrij afstroomt naar het watersysteem.

5.8 Aanleghoogte van de bebouwing

Voor de aanleghoogte van de gebouwen (onderkant vloer begane grond) wordt een ontwateringsdiepte geadviseerd van minimaal 80 centimeter ten opzichte van de gemiddelde hoogste grondwaterstand (GHG). Bij een afwijkende maatvoering is de kans op structurele grondwateroverlast groot. Bij het bouwen zonder kruipruimte kan worden volstaan met een geringere ontwateringsdiepte. Om wateroverlast en schade in woningen en bedrijven te voorkomen wordt geadviseerd om een drempelhoogte van 30 centimeter boven het straatpeil te hanteren. Ook voor lager, beneden het maaiveld, gelegen ruimtes (kelders, parkeergarages) moet aandacht worden besteed aan het voorkomen van wateroverlast.

5.9 Wetgeving lozen in oppervlaktewater

In het plan vindt een lozing plaats van water in oppervlaktewater. Hemelwater van schone oppervlakken (zoals daken en tuinen) mag rechtstreeks geloosd worden. Hemelwater dat van een parkeerterrein afstroomt (of anderszins) vervuild raakt, dient via een bodempassage af te wateren. Indien er grondwater wordt onttrokken tijdens de aanleg en dat wordt geloosd in oppervlaktewater dan gelden er specifieke regels. Hierover moet dan contact worden opgenomen met het waterschap.

5.10 Wetgeving grondwateronttrekking

Er vindt in het plan een grondwateronttrekking plaats. Gezien de verschillende belangen, die partijen hebben bij het grondwater, is het beheer van het grondwater wettelijk geregeld in de Waterwet. In het kort komt het er op neer dat voor grote grondwateronttrekkingen een vergunningplicht geldt. Voor kleinere onttrekkingen geldt een meldingsplicht. Hierover moet contact worden opgenomen met het waterschap.

5.11 Watertoetsproces

De initiatiefnemer heeft waterschap Drents Overijsselse Delta geïnformeerd over het plan door gebruik te maken van de digitale watertoets. De beantwoording van de vragen heeft er toe geleid dat de korte procedure van de watertoets is toegepast. De bestemming en de grootte van het plan hebben een geringe invloed op de waterhuishouding.

"De procedure in het kader van de watertoets is goed doorlopen conform de Handreiking Watertoets III. Het Waterschap Drents Overijsselse Delta geeft een positief wateradvies".

Hoofdstuk 6 Milieuparagraaf

6.1 Milieu

Milieubeleid wordt steeds meer geïncorporeerd in andere beleidsvelden. Verbreding van milieubeleid naar andere beleidsterreinen is dan ook een belangrijk uitgangspunt. Ook in de ruimtelijke planvorming is structureel aandacht voor milieudoelstellingen nodig. De milieudoelstellingen worden daartoe integraal en vanaf een zo vroeg mogelijk stadium in het planvormingsproces meegewogen. Een duurzame ontwikkeling van de gemeente is een belangrijk beleidsuitgangspunt dat zijn doorwerking heeft in meerdere beleidsterreinen.

6.2 Geluidhinder

In de Wet geluidhinder (Wgh) is vastgesteld dat indien in het plangebied geluidgevoelige functies (zoals woningen) zijn voorzien binnen de invloedssfeer van (rail- en weg)verkeerslawaai, akoestisch onderzoek uitgevoerd dient te worden. Het onderhavige plan betreft de uitbreiding van een bestaande woning. Het plan maakt geen nieuwe gevoelige functies mogelijk. Toetsing aan de Wgh is niet noodzakelijk.

6.3 Bodem

In de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB) is een lijst opgenomen met activiteiten die als bodembedreigend worden beschouwd. Zo worden bijvoorbeeld de opslag van dieselolie in een bovengrondse tank, de opslag van oliën in emballage, de opslag van ruwvoer en bijproducten (CCM) en de opslag van dierlijke meststoffen in een put/bassin op grond van de NRB als bodembedreigende activiteiten aangemerkt. In de omgevingsvergunning van het bedrijf worden gedragsregels en voorzieningen met het oog op de bescherming van de bodem voorgeschreven.

Op grond van artikel 8 van de Woningwet bevat de bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem. Deze voorschriften hebben uitsluitend betrekking op bouwwerken waarin voortdurend of nagenoeg voortdurend mensen aanwezig zullen zijn.

In onderhavig geval wordt weliswaar een ruimte bijgebouwd waarin meer dan twee uur per dag mensen verblijven, maar de oppervlakte blijft beneden de 50 m². Een bodemonderzoek is daarom niet noodzakelijk.

6.4 Luchtkwaliteit

Op basis van de Wet luchtkwaliteit, welke onderdeel uitmaakt van de Wet Milieubeheer (hoofdstuk 5), gelden milieukwaliteitseisen voor de luchtkwaliteit. Deze kwaliteitseisen zijn middels grenswaarden vastgelegd voor de luchtverontreinigingcomponenten stikstofdioxide (NO₂), zwevende deeltjes (PM₁₀ of fijnstof), zwaveldioxide (SO₂), lood (Pb), benzeen (C₆H₆) en koolmonoxide (CO). De grenswaarden gelden overal in de buitenlucht.

Het Milieu- en Natuur Planbureau beschikt over kaarten met informatie over de luchtkwaliteit in Nederland. De bestaande jaargemiddelde concentratie van fijn stof is $22,1 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (achtergrondconcentratie 2011). Volgens de wettelijke normen mag deze concentratie maximaal $40,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$ bedragen.

Hoofdstuk 5 van de Wet Milieubeheer maakt onderscheid tussen projecten die 'Niet in betekenende mate' (NIBM) en 'In betekenende mate' (IBM) bijdragen aan de uitstoot van luchtverontreinigende stoffen. In de regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen opgenomen die NIBM zijn. Deze NIBM projecten kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden.

Als een project ervoor zorgt dat de concentratie fijn stof of CO_2 met meer dan 3% van de grenswaarde verhoogd, draagt het project in betekenende mate bij aan luchtvervuiling en dient er een luchtkwaliteitonderzoek uitgevoerd te worden. Deze regel komt voort uit het zogenaamde Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Daarbinnen werken het rijk, de provincies en gemeenten samen om de Europese eisen voor luchtkwaliteit te realiseren.

In het geval een planvoornemen strekt tot het realiseren of wijzigen van bronnen van luchtverontreiniging, die leiden tot een toename van de hoeveelheid luchtverontreiniging, dient onderzoek naar de exacte gevolgen voor de luchtkwaliteit uitgevoerd te worden. Er zijn twee mogelijkheden om aannemelijk te maken dat een project binnen de NIBM-grens blijft:

- a. aantonen dat een project binnen de grenzen van een categorie uit de Regeling niet in betekenende mate bijdragen valt. Er is dan geen verdere toetsing nodig, het project is in ieder geval NIBM (artikel 4, lid 1, van het Besluit niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen));
- b. op een andere manier aannemelijk maken dat een project voldoet aan het 3% criterium. Hiervoor kunnen berekeningen nodig zijn. Ook als een project niet kan voldoen aan de grenzen van de Regeling niet in betekenende mate bijdragen, is het mogelijk om alsnog via berekeningen aan te tonen, dat de 3% grens niet wordt overschreden.

Als de 3% grens voor PM_{10} of NO_2 niet wordt overschreden, dan hoeft geen verdere toetsing aan grenswaarden plaats te vinden. Indien een project boven de getalsmatige grenzen uitkomt, is een project in betekenende mate (IBM), tenzij alsnog aannemelijk te maken is dat de bron minder dan 3% bijdraagt aan de concentratie. Behoort een project tot een niet in de Regeling niet in betekenende mate bijdragen genoemde categorie dan zal steeds met behulp van onderzoek dienen te worden aangetoond of het project NIBM is.

Voorliggend plan betreft de uitbreiding van een bestaande woning. Het project leidt niet tot een toename van het aantal voertuigbewegingen. Gesteld kan daarom worden dat het project NIBM is. Een luchtkwaliteitonderzoek is daarom niet nodig.

6.5 Bedrijven en milieuzonering

In het kader van een goede ruimtelijke ordening is ruimtelijke afstemming tussen bedrijfsactiviteiten, voorzieningen en gevoelige functies (woningen) noodzakelijk. Bij deze afstemming wordt gebruik gemaakt van de richtafstanden uit de basiszoneringslijst van de VNG-brochure "Bedrijven en milieuzonering" (2009). Een richtafstand kan worden be-

schouwd als de afstand waarbij onaanvaardbare milieuhinder als gevolg van bedrijfsactiviteiten redelijkerwijs kan worden uitgesloten.

Het project maakt de uitbreiding van een bestaande woning mogelijk. Het betreft geen nieuwe gevoelige functie. In de omgeving van het projectgebied bevinden zich enkel andere woningen. Het aspect bedrijven en milieuzonering vormt dan ook geen belemmering voor het project.

6.8 Externe veiligheid

Bij de ruimtelijke planvorming moet rekening gehouden worden met het aspect externe veiligheid. De risico's voor de bevolking, die verbonden zijn aan gevaar veroorzakende activiteiten moeten in beeld worden gebracht. De volgende bronnen kunnen aan de orde zijn:

- inrichtingen;
- transportactiviteiten met gevaarlijke stoffen;
- vuurwerkopslagplaatsen;
- opslagplaatsen ontplofbare stoffen voor civiel gebruik.

De risiconormen voor inrichtingen zijn vastgelegd in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Het besluit verplicht gemeenten en provincies bij het verlenen van milieuvergunningen en het maken van bestemmingsplannen rekening te houden met bepaalde eisen ten aanzien van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. In de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) zijn voorts regels opgenomen betreffende de veiligheidsafstanden en berekening van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. In de directe omgeving (straal 250 meter) zijn geen risicovolle inrichtingen aanwezig. Het planvoornemen voorziet ook niet in de ontwikkeling van een risicovolle inrichting.

De normen voor het risico dat burgers mogen lopen als gevolg van een ongeval met transport van gevaarlijke stoffen zijn vastgelegd in de Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (CRVGS). Op basis van deze nota geldt het Basisnet Vervoer voor zowel wegen, spoorlijnen als vaarwegen. Hiermee moet voorkomen worden dat zich externe veiligheidsknelpunten zullen gaan voordoen langs spoor- en waterwegen en het hoofdwegennet. Het plan betreft de uitbreiding van een bestaande woning en maakt geen nieuwe gevoelige functies mogelijk. Het voornemen leidt niet tot mogelijke knelpunten met transportroutes voor gevaarlijke stoffen

6.9 Milieubescherming

Het plangebied is niet gelegen in een milieubeschermingsgebied, grondwaterbeschermingsgebied, stiltegebied of ecologische hoofdstructuur.

6.10 Verkeer

6.10.1 Verkeersstructuur

De huidige wegenstructuur van de gemeente Steenwijkerland voldoet: de bereikbaarheid is goed. Er is een aantal lokale knelpunten, hier staat het Noorderpad ter hoogte van het projectgebied echter los van. Voor de korte termijn zijn geen grote ingrepen in de wegenstructuur nodig.

6.11 Kabels en leidingen

In en rondom het plangebied zijn geen kabels of leidingen aanwezig die invloed hebben op de ontwikkelingen. De kabels en leidingen binnen het projectgebied hoeven niet voorzien te worden van een regeling.

Hoofdstuk 7 Financiële paragraaf

7.1 Financiële haalbaarheid

Het planvoornemen betreft de uitbreiding van een woning, herbouw van een botenhuis en verplaatsing van een bijgebouw. Het voornemen was om dit mee te nemen in de actualisatie van het bestemmingsplan 'Giethoorn'. Omdat dit plan vertraging heeft opgelopen is er door de gemeente voor gekozen een aparte procedure te volgen. De kosten voor de procedure en de ruimtelijke onderbouwing worden door de gemeente gedragen.

7.2 Exploitatieplan

Het exploitatieplan biedt de grondslag voor het publiekrechtelijk kostenverhaal. In artikel 6.12, eerste en tweede lid, Wro is bepaald in welke situatie een exploitatieplan gemaakt moet worden. In artikel 6.2.1 Bro worden de bouwplannen aangewezen waarvoor de gemeenteraad een exploitatieplan moet vaststellen. Een exploitatieplan wordt gelijktijdig vastgesteld met het ruimtelijk plan of besluit waarop het betrekking heeft. Dat kan een bestemmingsplan, een wijzigingsplan, een projectbesluit en een buitentoepassingverklaring van een beheersverordening zijn.

Een exploitatieplan is echter niet aan de orde aangezien het verhaal van kosten anderszins is verzekerd.

Hoofdstuk 8 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

8.1 Te volgen procedure

Een omgevingsvergunning, waarvan deze ruimtelijke onderbouwing onderdeel uitmaakt, doorloopt de volgende procedure:

- a. Voorbereiding:
Mogelijk vooroverleg met overheidsinstanties: betrokken diensten van rijk, provincie en andere belanghebbende.
- b. Ontwerp:
Publicatie en terinzagelegging ontwerpbesluit
Een ieder kan gedurende deze terinzagelegging een zienswijze indienen
- c. Vaststelling:
Vaststelling door bevoegd gezag
Publicatie en terinzagelegging vastgestelde omgevingsvergunning gedurende de beroepstermijn
- d. Inwerkingtreding:
Na afloop van de beroepstermijn (tenzij beroep is aangetekend)
- e. Beroep:
Beroep bij Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Het ontwerp van het besluit tot het verlenen van de omgevingsvergunning zal ter inzage worden gelegd.

8.2 Zienswijze

Indien er een zienswijze tegen de ontwerp omgevingsvergunning wordt ingebracht zal deze hieronder worden beantwoord.